

[Boligministeren.]

udlejning. I overensstemmelse med boligforliget indsættes i stedet en bestemmelse, hvorefter en udlejer fra 1. april 1971 ved genudlejning kan opnå den fulde rimelige reelle lejeværdi, således som den er ansat af vurderingsrådene.

Kontrollen med udlejning af enkeltværelser foreslås ændret på et par punkter. Det har hidtil været sådan, at den særlige værelsekontrol kun kom til anvendelse, hvor flere værelser var udlejet i en lejlighed. Dette har ikke altid været helt tilfredsstillende, og man kan nok heller ikke se bort fra, at de kommende normaliseringsforholdelser kan trække forhøjelser af værelselejen med sig, også hvor kun ét værelse udlejes. For at undgå, at fremlejetagerne — og det drejer sig jo ofte om unge under uddannelse — skal komme ud for urimelige krav i denne situation, foreslås reglerne ændret således, at alle enkeltværelser kommer under kontrol af huslejenævnene i de kommuner, hvor reglerne gælder.

Reglerne har hidtil kun været gældende i kommuner med mere end 30.000 indbyggere samt i hovedstadsområdet, hvis kommunalbestyrelsen selv ønskede at indføre reglerne. Dette ændres efter forslaget således, at reglerne automatisk gælder i de nævnte kommuner, medmindre kommunalbestyrelsen vedtager, at de ikke skal gælde. Endvidere bliver der adgang for andre kommuner til at indføre reglerne, hvor kommunen skønner, at forholdene taler herfor.

Jeg vil også gerne pege på, at der i lovforslaget foreslås en række ændringer med hensyn til de midlertidige reglers gyldighedsområde. Ændringerne går ud på, at alle kommuner får adgang til at bestemme, om reglerne — det være sig huslejestop, boliganvisning, sammenlægning af lejligheder og opsigelsesforbuddet — skal gælde i kommunen eller ej. Det bliver således i højere grad end hidtil overladt til kommunalbestyrelsen at skønne over, hvorvidt reglerne bør være gældende i kommunen. Det er forudsat, at de midlertidige bestemmelser opretholdes i den enkelte kommune, så længe forholdene gør det påkrævet, og at kommunalbestyrelserne følger udviklingen. Der er på denne baggrund i lovforslaget indsat en bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen i den enkelte kommune,

hvor huslejestopet gælder, har pligt til inden 1. april 1973 at tage stilling til, om kommunalbestyrelsen mener at burde bibeholde reglerne, eller om den finder, at reglerne om huslejestop kan ophæves i kommunen enten ved normaliseringsperiodens udløb eller på et tidligere tidspunkt.

For at sikre en forsvarlig behandling af lejerne er det påkrævet, at de ekstraordinære lejelovsbestemmelser nøje overholdes. Det er mit indtryk, når man tager landet som helhed, at dette stort set også har været tilfældet, men der har — navnlig i hovedstadsområdet — desværre været tilfælde, hvor enkelte udlejere har slået mønt af boligsituationen på en måde, som man ikke kan tolerere.

Dette gav anledning til, at justitsministeren den 18. november 1965 nedsatte et udvalg til at se på, hvilke foranstaltninger der kunne træffes herom. Dette udvalg afgav i december 1965 en indstilling til justitsministeren om en effektivisering af Københavns politis behandling af sager om udnyttelse af boligsituationen ved oprettelse af et ekstraordinært politikammer. Justitsministeren tiltrådte indstillingen, og det ekstraordinære undersøgelseskammer trådte i virksomhed den 15. januar 1966.

Udvalget har endvidere i februar måned 1966 afgivet en betænkning vedrørende foranstaltninger til hindring af udnyttelse af bolig mangelen.

For at øge mulighederne for at hindre og bekæmpe udnyttelsen af bolig mangelen, indtil denne er afviklet og boligmarkedets normalisering er gennemført, har udvalget fremsat nogle forslag til ændringer af straffebestemmelserne i lejelovgivningen, og disse ændringer er lagt til grund i lovforslaget.

Ved ændringerne er formuleringen af straffebestemmelserne affattet således, at de så nøjagtigt som muligt beskriver de overtrædelser, der skønnes at være grund til at kriminalisere. Der er ikke herved sket nogen væsentlig ændring af det straffebares område, men en skærpelse af den straf, der kan idømmes.

Der indføres efter forslaget hjemmel til at idømme hæftestraf mod hidtil kun bødestraf i en række tilfælde, hvor der er tale om forsætlig omfattende eller gentagen udnyttelse af bolig mangelen. Hvor hæfte-